

Съгласие

И. Горбуновъ-Посадовъ

Двама старци живѣха въ една стая и никога не се караха. Еднажъ единиятъ старецъ казалъ на другия:

— Какъ тѣй хората се каратъ? Я, хайде, и ние да се поскараме поне веднажъ.

Другиятъ рекълъ:

— Азъ не зная, какъ да започнемъ кавгата.

Тогава първиятъ казалъ:

— Ето, азъ ще оставя помежду ни глинената паничка и ще кажа: тя е моя, а ти кажи: не, не е твоя, а моя е. И ще започне спорътъ, а отъ този споръ ще се роди кавгата.

Сговорили се и оставили паничката помежду си. Единиятъ старецъ казалъ:

— Паничката е моя.

Другиятъ отговорилъ:

— А азъ мисля, че не е твоя, а — моя!

Първиятъ пакъ рекълъ:

— Не, не е твоя, моя е!

Тогава вториятъ казалъ:

— Е, щомъ е твоя, вземи я!

И така, тѣ пакъ не можали да се скаратъ.

Прѣв. Я. С.

Дѣдовата воденичка

Дѣдовата воденичка
Дрѣме тамъ самичка:
Нѣма кой брашно да мели
За краваи бѣли.

Като лѣтосъ нѣма врѣва
Да се чуй тждѣва:
Днесъ изъ вадичката глуха
Вѣтъръ само духа.

Ц. Калчевъ

„Свѣтулка“ честити **НОВАТА ГОДИНА** на малкитѣ си читатели.

Съ тая книжка изпращаме
„Слънчице“ брой 1.

Редакторъ: Елинъ-Пелинъ
Уредникъ: Ал. Спасовъ